

El PDECat naufraga en el primer intent en solitari i posa en risc el seu futur

Els postconvergens, liderats per Àngels Chacón, queden fora del Parlament en les quatre demarcacions malgrat el suport de Mas en campanya, però insisteixen la vigència del projecte

Nit electoral del PDECat. | PDECat

Cap imatge defineix millor què ha passat amb el PDECat en aquestes eleccions. Artur Mas, l'expresident que va arribar a Palau amb 62 escons i va comandar Convergència durant dotze anys, ha fet campanya intensa durant l'última setmana (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215847/esprint-final-pdecat-entrar-al-parlament-condicionar-govern>) per un partit, el seu, que ha quedat fora del Parlament. El primer intent en solitari de la formació comandada a les urnes per Àngels Chacón (<https://www.naciodigital.cat/noticia/214831/10-coses-potser-no-sabies-angels-chacon?rlc=sf>) ha acabat en un naufragi que compromet el seu futur com a partit, afectat per una situació econòmica complicada -amb un ERO damunt la taula (<https://www.naciodigital.cat/noticia/203031/pdecat/es/prepara/aplicar/ero/seus/treballadors>) - i una presència institucional cada vegada més minvada. Ja només els queden els 170 alcaldes repartits pel país i els quatre diputats al Congrés.

S'han quedat a les portes del Parlament no només Chacón, exconsellera d'Empresa i Coneixement, sinó també Joana Ortega -número dos per Barcelona-, Marc Castells -alcalde d'Igualada i número tres-, Marc Arza -cap de cartell per Tarragona-, Marc Solsona -cap de llista

per Lleida, el que més a prop ha quedat d'entrar cambra catalana- i Jaume Dulcet -líder per Girona-. Un 2,65% global dels vots arreu de Catalunya han estat insuficients per convertir-se en el novè partit amb representació parlamentària, i l'aspiració de tenir grup propi -que el secretari d'organització, Ferran Bel, encara veia possible poc després de les vuit- han quedat lluny. No podran condicionar el Govern des de dins del Parlament, on van entrar el 21-D sense fer servir la seva marca.

El 2017, el PDECat va concórrer sota la marca de Junts per Catalunya -origen de la formació que ara lidera Puigdemont (<https://www.naciodigital.cat/noticia/144999/pdecatal/llista/puigdemont/ja/negocien/cohabitacio/posterior/al/21-d>) -, fórmula que es va repetir a les dues espanyoles del 2019, a les municipals i a les europees del mateix any. El partit sempre va cedir presència als independents i es va mantenir en segon terme, malgrat que la tensió no va trigar en aparèixer de portes endins. Un períple convuls de negociacions amb la Crida, primer, i amb Junts, després, ha acabat amb els principals lideratges -presos i exiliats- fora del partit. Tot i això, dins la cúpula postconvergent hi havia veus que, ja des de principis de l'any passat, defensaven arrencar l'aventura en solitari que ara els ha portat a competir amb dirigents que fins fa mesos eren referents. I als quals, per cert, han sufragat fins a l'octubre la factura dels advocats que els han defensat.

"Estem contents que l'independentisme hagi guanyat les eleccions", ha indicat Chacón en una compareixença al costat de la plana major del partit. Ha volgut insistir que el PDECat té "projecte" gràcies a la presència al consistori i al Congrés. "L'espai existeix, continuarà existint, però hem d'admetre que no estem contents", ha indicat la dirigent postconvergent. David Bonvehí ha indicat que el partit "continuarà", i ha avançat que els òrgans del partit es reuniran aquesta setmana per avaluar el nou escenari. "Tenim ganes de continuar endavant", ha indicat el màxim dirigent de la formació.

Chacón indicava divendres que també hi poden haver electors de Junts que tinguin intenció de fer virar el procés cap al centre i que no depengui tant de la CUP, convertit en antagonista durant tota la campanya, però els números no li han donat la raó. Els guarismes que tenien a les mans els estratèges de la formació és que un de cada cinc votants de Puigdemont a les eleccions del 21-D del 2017 poden tenir dubtes entre Junts i el PDECat, de manera que la candidata ha buscat de forma constant el cos a cos amb Borràs. En els últims dies, la formació de Puigdemont va intensificar les crides al vot útil i insistia que no hi ha cap vot independentista que es pugui quedar fora del Parlament, una manera implícita de dirigir-se als votants postconvergens indecisos.

Al final, els 75.000 vots obtinguts pel PDECat han estat insuficients per entrar i, al mateix temps, han estat claus per entendre per què Junts no ha superat ERC, malgrat haver-se quedat a només un escó dels republicans. La relació entre la formació de David Bonvehí i la de Puigdemont ha anat deixant un pòsit de rancúnia -només calia fer una ullada a les xarxes socials el dia de reflexió- que també s'ha traslladat a aspectes financers, com ara la transferència de recursos del grup parlamentari liderat per Albert Batet cap al PDECat, que era qui ostentava els drets electorals del 2017.

Des que va trencar amb Junts, el PDECat s'ha emmirallat de forma desacomplexada en el PNB. No només per l'aposta gradualista cap a la plena sobirania -amb la gestió del mentrestant al centre-, sinó també per la influència al Congrés dels Diputats, on els quatre diputats postconvergens han entrat a formar part de la majoria variable de Pedro Sánchez. Si al principi de la campanya van rebre el suport d'Andoni Ortuzar (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215187/pnb-avala-via-pdecatal-marca-distancias-amb-dui-puigdemont>), màxim dirigent del PNB, divendres va ser Aitor Esteban

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/215824/pnb-fa-costat-al-pdecat-recta-final-es-actor-necessari-entrara-al-parlament>) , portaveu parlamentari dels nacionalistes bascos a Madrid, qui va participar en un acte al costat de la candidata. Esteban va indicar que el PDECat és un actor "necessari" i va donar per fet que entraria al Parlament, tal com pronosticaven les enquestes internes. No eren precises.

Tot i haver-se quedat fora de la cambra, els postconvergens continuaran tenint 4 escons al Congrés, de gran importància en la geometria variable de Pedro Sánchez. També disposaran de 170 alcaldes, com fins ara, tot i que el projecte es veu compromès en termes polítics i també econòmics. Fora del Parlament, les sigles postconvergens tanquen un cicle de quatre anys i mig des de la convulsa -i fallida- refundació de Convergència, que va exacerbar les pugnes entre sectors i va acabar derivant, en última instància, al trencament entre Junts i el PDECat. Tots dos n'han patit les conseqüències a les urnes, però només els hereus de CDC estan en risc.

[eleccionscat2021]CA09[eleccionscat2021]

[plantillaeleccions]